

ประวัติอาจารย์ทอง โครตชมภู

ชีวิตมนุษย์ช่างเต็มไปดด้วยเรื่องราวของหยาดน้ำตาแห่งความสุขและความทุกข์ระทม ทุกชีวิตมีความหวังและความศรัทธาที่จะค้นหาให้พบถึงความดีงามที่แท้จริงที่ซุกซ่อนในใจ ของตนเอง เราต้องเรียนรู้ที่จะฝัน ที่จะจินตนาการ วิชาญาณของเราต้องกางปีกแห่งอิสระ เพื่อที่จะบินออกไปในโลกกว้าง เพื่อแสวงหาเรียนรู้ ยอมรับในสิ่งใหม่ที่พบเห็น ยอมรับสิ่งที่เป็นอยู่ภายในตัวเอง และสิ่งที่ตนเองได้เพียรกระทำมันอาจงดงามหรือเต็มไปดด้วยข้อบกพร่อง อาจจะมีภาควิไมใจหรือเจ็บปวดในขณะเดียวกัน แต่ถึงภูเขาจะสูงแค่ไหนผมได้นำพาหัวใจดวงนี้ก้าวข้ามผ่านมาแล้ว ผลงานที่นำพามาจัดแสดงทั้งหมดนี้คือ เรื่องราวทั้งชีวิตที่ได้หล่อหลอมรวมเป็นผลงานที่ปรากฏ จากการเรียนรู้ข้อผิดพลาดของการกระทำทั้งหมด และสิ่งสำคัญที่สุด อยากให้ทุกคนได้รับรู้เข้าใจถึงหัวใจผู้ที่สั่งให้เพียรพยายามสร้างมันออกมาอย่างเต็มกำลังใจ เพราะนั่นคือคุณค่า

ความหมายอันแท้จริงของการมีชีวิตอยู่เพื่อการเรียนรู้

หากทั้งหมดนี้บอกถึงความประสบความสำเร็จ ไม่ใช่เลย เพราะจริงๆ แล้วผมประสบความสำเร็จ ตั้งแต่ทราบว่า เมื่อไม่สามารถใช้มือวาดรูปได้แล้วแต่กลับรู้ว่าตัวเองใช้ปากคาบพู่กันแทนมือวาดรูปได้เพราะความสำเร็จผมมันมันวัดอยู่ด้วยความพึงพอใจของตัวเอง สมในปรารถนาที่จะได้ไปต่อและจะได้ทำในสิ่งที่ตัวเองรักและศรัทธา มิได้หวังว่าจะได้การยอมรับหรือถูกมองว่าเป็นเรื่องพิเศษและมหัศจรรย์ เพราะมันเป็นแค่ทางเลือกหนึ่งของผู้ด้อยโอกาสที่ร่างกายถูกพันธนาการจำกัดอิสรภาพเหลือไม่ถึงสิบเปอร์เซ็นต์ แต่ก็พยายามที่ไขว่คว้าหาอิสรภาพ อิสรภาพที่มีใช้ถูกแยกตัวอย่างเด็ดเดี่ยว แต่เป็นอิสรภาพที่มีโอกาสได้เลือกและลงมือทำในสิ่งที่ตัวเองปรารถนาอย่างมีความสุข หากหัวใจท่านมองเห็นตรงนี้ นั่นแหละคือเรื่องมหัศจรรย์อย่างแท้จริง

และนี่คือโอกาสสำคัญของชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ที่จะได้มอบและนำเสนอผลงานทั้งหมดที่สะสมภูมิที่เรียนรู้มาทั้งชีวิต สมดังที่ตั้งใจไว้ว่าอยากให้ผลงานของตัวเองได้มีส่วนหนึ่งที่ได้เป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้สร้างสรรค์ และได้เรียนรู้ข้อผิดพลาดจากชิ้นงานแต่ละช่วงในชีวิตการทำงาน

ขอขอบพระคุณมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ โดยท่านศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ คุณมณี นามศิริพงศ์พันธุ์ ที่ได้ประสานงานบริหารจัดการดำเนินการโครงการนี้ตามเจตนาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานศิลปะของผมจะเป็นส่วนหนึ่งในพลังที่จะขับเคลื่อนให้แก่ผู้บกพร่องและผู้ด้อยโอกาส เพื่อจะได้นำไปสู่การค้นหาทางออกและทางเลือกใหม่ ๆ ของการดำเนินชีวิตอิสระของผู้บกพร่อง เพื่อแสดงออกถึงปัญหาและอุปสรรคอันเนื่องมาจากความไม่พร้อมหรือไม่เท่าเทียมทางสังคม ผลงานเหล่านี้ได้บอกให้รู้ว่าอย่าได้รอหรือร้องขออะไรจากโชคชะตา จงเติมหัวใจด้วยความเพียรพยายาม ทำในสิ่งที่ตัวเองรักอย่างเต็มที่และเต็มกำลัง แล้วเราจะรู้ว่าคุณค่าความหมายของการดำรงอยู่อย่างแท้จริง คือการได้เรียนรู้สร้างสรรค์อย่างตั้งใจด้วยแรงพลังแห่งศรัทธาในสิ่งที่ตัวเองทำ แล้วเราก็จะได้เห็นความกล้าแกร่งของหัวใจในที่สุด

สุดท้ายผมขอขอบคุณ ทุกชีวิตทุกเรื่องราวที่เกี่ยวข้องพัน และสำคัญที่สุดคือขอบคุณธรรมชาติที่ให้ผมหยิบยืม อากาศ ชาติ ดิน น้ำ ลม ไฟ เป็นแรงบันดาลใจที่ไม่เคยสิ้นสุดในการเรียนรู้สร้างสรรค์ของผม ผมพร้อมแล้วที่จะคืนผลงานนี้กลับสู่ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง

ด้วยจิตคารวะ

ทะนง โครตชมภู